

Scrabble je ako život

Keď som nedávno hovorila s kolegyňou, že sa chystám na turnaj v Scrabble, poznamenala, že pre ňu by táto súťaž nebola. Že výhra značne závisí na šťastí. A to je podľa nej veľmi nespravodlivé.

Tak som si položila otázku, či je to naozaj nespravodlivé a ak áno, aký to má zmysel? Uvedomila som si, že Scrabble je ako život. Človek sa môže zo všetkých síl snažiť, plánovať, organizovať svoje pracovné aj ľudské aktivity, ale – nazvime to „náhoda“ alebo „nečakaná rana osudu“ alebo „ten hore“ mu plány, jemne povedané, zmení. Akoby sa niekto škeril spoza opony: A teraz, mysliteľ, ukáž, čo vieš!

Kolegyňa sa opýtala :

- Čo keď si vyťahneš 7 samohlások? Ved' s tým sa nedá nič robiť?!

Chladne, ostrieľaná haldou prehratých bitiek, som jej odvetila:

- Môžeš ich vymeniť.
- A pomôže to?

Pri odpovedi som sa opäť dostala k filozofii:

- Niekedy áno, niekedy nie. Úspech nie je zaručený.
- Tak čo ťa na tom vlastne baví?
- Hra sama.

Presne tak, ako v živote.

Nikdy nevieme, ktorá strata bude navždy stratou, kedy sa dočasný ústup zmení na víťazstvo, kedy prílišná otvorenosť bude zraňujúca, kedy risk bude ziskom – a či vôbec niekedy... A kedy pád z piedestálu v lepšom prípade zraní len naše telo...

Ak sme dostatočne vnímaví, Scrabble nás naučí pokore. Pokore pred Životom, ktorý sa nie vždy riadi zákonmi logiky a chladného racionálneho uvažovania. Čím skôr si to uvedomíme, tým viac môžeme byť uvoľnení.

A napriek všetkému – strachu a obavám – siahajme s chuťou do vrecúšok životných prekvapení – lebo nikdy nevieme, či nám osud náhodou neprihrá bingo. A keď nie teraz, možno v nasledujúcej chvíli.

Žiadna budúca istota neexistuje, iba vzrušenie z neistej prítomnosti máme zaručené.

Život nie je víťazstvo v hre, Život je hra sama...Život je ako scrabble...

Milí scrabblisti,

15 rokov organizovaného scrabble na Slovensku si zasluhuje našu pozornosť a možno aj pár zastavení cez moje osobné prežívanie, pretože so scrabble som bytostne spojená rovnako dlhú dobu.

Voľakedy v minulom storočí som posielala riešenia scrabbleových zadaní do časopisu Relax. Celkom sa mi darilo, hru som hrávala s vystrihnutými písmenkami na papierovej hracej ploche. Neskôr som sa dozvedela, že v novinách uverejnili oznam o turnaji v Nitre. Lákalo ma to, lebo som netušila, či to viem hrať dobre alebo mizerne. Podotýkam, že nikdy predtým som v Nitre nebola. Aby som to časovo zvládla, zobrala som si na piatok dovolenku, pozhľadala ubytovanie, pretože domov som sa reálne prostriedkami verejnej dopravy mohla dostať až v nedeľu. Nič z toho ma neodradilo. Naopak, turnajová atmosféra ma očarila a to napriek tomu, že spôsob súťaže i pravidlá boli v porovnaní s dnešnými niekde úplne inde.

Keďže sa zo mňa stal certifikovaný závislák, ktorý, ak sa dalo, nevynechal žiaden turnaj, za tie roky som zažila všeličo. Niekoľko rokov som bola aj členkou Rady, (pamätám si, že kedysi dávno som vytvorila prvý súbor trojpísmenových slov, ktorý som tlačila ešte v T602 ☺), zažila som aj rôznych predsedov. Prežívala som pestré, často búrlivé diskusie nad pravidlami, platnosťou slov i hracím systémom, pozorovala som, ako sa menia postoje a názory scrabblistov vo víre dejín.

Všetko, aj scrabble, sa vyvíja.

Dnes máme profesionálny hrací systém, profesionálnu kontrolu platnosti slov i takmer jednoznačné pravidlá, ktoré nie sú pre nás dogmou, ale vieme urobiť ich korekciu, ak to prax ukáže. Môže prísť medzi nás hocikto, kto ma chuť súťažiť. S tým rizikom, že si vypestuje závislosť ☺

Neprináleží mi úloha posudzovať a hodnotiť prácu mojich predchodcov, pretože každý z nich scrabblovú káru potiahol kus cesty – či dopredu, alebo na bočný chodníček, to ukazuje iba život.

Jedno je isté, scrabble žije a žije bez ohľadu na to, kto slúži scrabblistom na predsedníckej stoličke. Alebo – predsedovia sa menia, scrabble je večný... ☺

Dobre to ten Alfred Butts kedysi dávno vymyslel, pretože jemu vďaka milióny ľudí na celom svete za takú skvelú športovú zábavku, akou je scrabble.

Tvorivosť, rýchlosť, presnosť, stratégia, taktika, schopnosť rozhodnúť sa – to je portfólio každého zapáleného scrablistu. Okrem toho nás scrabble testuje v intenzite prežívania pocitov...ako hlboko dokážeme trpieť pri prehre, taká veľká a výživná je naša radosť z víťazstva. A ja tú polaritu chcem prežívať naplno, lebo scrabble je aj o vášni.

Som rada, že predovšetkým pocit je nám odmenou, ak sa na turnaji darí, a že korupcia a iné „lahôdky“ zo sveta oficiálnych športov obchádzajú scrabble veľkým oblúkom. Dúfam, že to tak ostane .

Vážim si deklarovanú podporu ľudí, ktorej sa mi vrchovato ušlo na ostatnom sneme. Budem sa usilovať, aby som veci nepokazila, prípadne vylepšila, pretože môj milovaný scrablík si to zaslúži☺

Ocením každú prácu, ktorú ktokoľvek urobí s dobrým úmyslom pomôcť scrabble a šíriť dobré meno nášho spolku na verejnosti.

Prajem nám všetkým v novej scrabbleovej sezóne veľa úspechov, pochopenia v rodinách – keď si červenou farbou značíme 10 sobôt v kalendári, toľko peňazí, aby sme si scrabbleove úlety mohli dopriať a aj veľa zdravia - nech nám slúži um i ruky.

Viem, že každý z nás si môže zahrať scrabble aj doma, no som veľmi rada, že z turnajových scrablistov narastá slušná mnohopočetná rodina, kde sa jej členovia celkom radi vidia a naučili sa k sebe korektne správať, pretože máme niečo spoločné a silné, čo nás vždy spojí – a to je 100 písmen vo vrecku, hrací plán a hodinky....

Srabblu zdar!

Eva Zahradníková